

Mál nr. 290/2016
M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.

Slys á dekkjaverkstæði 12. desember 2014.

Gögn.

Málskot, móttakið 12.9.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 25.9.2016, ásamt ljósmynd frá X.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M leitaði með nær loftlausan hjólbarða til viðgerðar á verkstæði X. Við það að starfsmaður X dældi lofti í hjólbarðann varð sprenging sem virðist bæði hafa framkallað hávaða og þannig áhrif að tvær rúður í verkstæði X brotnuðu. M kveðst hafa hlotið högg á sig við sprenginguna og líkamstjón sem felist í heilahristingi og heyrnarskerðingu í vinstra eyra.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á afleiðingum líkamstjóns hans og vísar til þess að slysið hafi verið tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins og í skýrslu þess komi m.a. fram það mat að mikil hætta hafi verið á að það sé þráðarbrot eða aðrar skemmdir í hliðum hjólbarða ef ekið sé á sprungnum hjólbarða tugi kílómetra og að vinnulag á verkstæðinu hafi ekki tekið tillit til þess auk þess sem viðeigandi varúðar hefi ekki verið gætt við dælingu loftis í hjólbarðann. M telur að starfsmenn X hafi brugðist skyldum sínum skv. almennum fyrirmælum í lögum og reglum sem lúta að vinnuvernd, t.d. lög nr. 46/1980 og reglur settar með stoð í þeim lögum. Einnig vísar M til þess að verkþáttur sá sem starfsmenn X unnu við hafði ekki verið áhættumetinn í samræmi við ofangreind lög.

V vísar til þess að M hafi verið vísað inn í sérstaka biðstofu inn af verkstæði X og hafi ekki átt að vera staddur þar sem hann var í greint sinn. Einnig vísar V til þess að starfsmenn X hafi ekki fengið upplýsingar um að ekið hafi verið langa vegalengd á þeim hjólbarða sem M kom með til viðgerðar. Því hafi starfsmenn X ekki haft nægilegar upplýsingar til að meta hættuna af því að hjólbarðinn gæti sprungið. Það séu því ekki réttar forsendur í mati Vinnueftirlitsins á orsökum slyssins og telur V ekki sannað að vinnubrögð starfsmanna X hafi verið með þeim hætti að þeir hafi sýnt gáleysi við vinnu sína eða mögulegt líkamstjón M hafi orðið vegna atvika eða aðstæðna sem X beri skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Í gögnum málsins, nánar tiltekið lögregluskýrslu af starfsmanni X sem hafði títtnefndan hjólbarða til viðgerðar, kemur fram að hann hafi dælt lofti í hjólbarðann með hefðbundnum hætti. Hann kveðst ekki hafa fengið skýrar upplýsingar frá M um hversu langt hefði verið ekið á hjólbarðanum loftlausum áður en hann kom til viðgerðar. Verður að ætla að slíkar upplýsingar hafi verið nauðsynlegar til að meta endanlega hvaða aðferðir væri best að nota við viðgerð á hjólbarðanum. Þegar litið er til þess að M er atvinnubílstjóri og hefði auðveldlega geta veitt þessar upplýsingar verða ekki gerðar þær kröfur til starfsmanna X að þeir hefðu átt að haga störfum sínum með öðrum hætti en þeir gerðu. Verður hætta af því að dæla lofti í hjólbarða, með þeim hætti sem gert var, ekki talin þannig að augljós sprengihætta væri fyrir hendi. Verður því ekki, af þeim gögnum sem liggja fyrir, talið nægilega sannað að mögulegt líkamstjón M verði rakið til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 17. október 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.